

Излиза седмично.

Годишен абонамент 5 лв.
За 6 месеци . . . 250 лв.
винети въ прѣплата.

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи назадъ на севръщатъ.

Единъ брой 10 ст.

НАРОДЕНЪ ГЛАСЪ

ДЕМОКРАТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ

За обявления се плаща:

за гармондовъ редъ на I в. стр.
50 ст. на IV-та стр. — 30 ст.

За повече публикации се прави
особно споразумѣние.

Съобщения, ръкописи и суми,
както и всичко относящо се до
вѣстника се изпраща на адресъ:

Ред. кция в. „Народенъ Гласъ“ гр. Плѣвень
Единъ брой 10 ст.

Книгоиздателство „Буревѣстникъ“ — София.

Турени сж подъ печатъ книгитѣ:

I.

„ГИБЕЛЪ“

романъ отъ полския писателъ Казимиръ Тетмайеръ — цѣна
2 лева. Излиза отъ печатъ къмъ 15 февруари; прѣдплатили-
тъ абонати до тая дата ще го иматъ за 1.50 лева.

II.

„МАРА“

Оригинална историческа драма отъ Ив Кириловъ — цѣна
1 левъ. Излиза отъ печатъ къмъ 1 февруари. Прѣдплатилитъ
до тая дата ще я получатъ за 80 ст.

Адресъ: Книгоиздателство „Буревѣстникъ“ — София
или Плѣвень. Искайте покани.

Заемътъ на нашата община.

Има ли нужда нашата Община
отъ заемъ?

VI.

Въ миналитѣ си статии посочихме на всички ония реформи и належащи постройки, които общ. съвѣтъ мѣри да прѣдприеме следъ сключването на 5-милиония заемъ. Тѣзи реформи и постройки сж тѣй много належащи, че прѣсѣтление е да се отнасяме безгрижно къмъ тѣхното по-скорошно прѣдприемане. Ние всички трезво мислящи граждани, които цѣнимъ достатъчно интереситѣ на града, трѣбва да дадемъ своята най-голяма подкрѣпка на Общ. Съвѣтъ въ случая.

При всичкитѣ тия належащи нужди, които ще се удовлетворятъ само при наличността на голѣми ресурси, каквито редовния бюджетъ на общината въ никой случай не ще може да даде, има още едно обстоятелство, което прави още по-належащъ заема на общината. Днесъ бюджета на общината е обремененъ съ *купъ лѣтящи дългове*, възлизащи на повече отъ 400,000 лв. Това е наследство отъ бившия сѣмболовистки общ. съвѣтъ. За тѣзи дългове на общината кредиторитѣ си иматъ изпълнителни листове и общината е принудена да плаща 10% лихви. Тѣзи зимания сж на прѣдприемачи, часни ступани, на които имотитѣ сж биле отчуждени и до сега не е имъ платено нито стотинка, и на търговци.

Ежегодно само за лихви на тия дългове общината плаща 40,000 лв., при единъ бюджетъ отъ 600,000 лв. Явно е, че отъ редовния бюджетъ на общината едва биха се плащали само лихвитѣ на лѣтящитѣ дългове. А до тогава, до когато тѣзи дългове тежатъ

вържу общ. бюджетъ, ние не можемъ да очакваме прѣдприемането на каквито и да е по-крупни и належащи реформи отъ страна на общ. съвѣтъ по простата причина, че нѣма потребнитѣ за тая цѣль сръдства. Ние разбираме много добръ, защо настоящиятъ общ. съвѣтъ не е прѣдприемалъ нищо по-крупно за благоустройството на града. Когато общ. каса е праздна, нѣма съмнѣние, никакви реформи не могатъ да се прѣдприематъ. За крупнитѣ и основни реформи сж потребни значителни сръдства, каквито мѣчно могатъ да се отдѣлятъ отъ единъ редовенъ бюджетъ. За тѣхното изпълнение всѣкога се е прибѣгвало до заеми; и въ тази смисълъ заемитѣ сж една необходимостъ за общинитѣ; защото не можете посочи никой що годъ уреденъ и модеренъ европейски градъ, отговорящъ на съвременнитѣ изисквания въ всѣко едно отношение, общ. съвѣтъ на който градъ да не е прибѣгвалъ да заеми. И днесъ най-добрь уреденитѣ градове иматъ най-големи задължения къмъ банкитѣ. Безъ заеми нито Плѣвень, нито който и да било градъ не би могълъ да се модернизира и подобри. Знайте, че всичкитѣ наши по-големи и донѣкъ уредени градове, като София, Варна, Пловдивъ и др., за да извършатъ тѣзи реформи, които мѣри да направи днесъ нашия общ. съвѣтъ, сж прибѣгвали до заеми.

И когато виждаме брадати и голобради граждани да лѣпятъ червени афиши изъ улицитѣ противъ заема, да свикватъ митингъ отъ хлапѣтии, но не и отъ пълноправни граждани, да сипятъ хули по адресъ на днешния общ. съвѣтъ, че той прави заема само заради „комисиони“, ние не можемъ да не кажемъ съ съжаление.

„Оставете ги, тѣ не знаятъ какво вършатъ“.

Защото да се обявявашъ противъ всички ония належащи реформи, на които обстойно посочихме въ миналитѣ си статии, противъ заема, за да могатъ да се направятъ, то ще рече да си ретроградъ, да си консерваторъ, да се обявишъ противъ напредъка на града или пъкъ да си заслѣпенъ отъ долнопробно партизанство. Само шаблоната мисълъ и тѣсногрудно схващане на тѣснашката идеология, въ лицето на своя типиченъ прѣдставителъ Лукановъ може да мисли, че заемътъ носи злини и сѣсипия на гражданитѣ, а най-вече на работницитѣ. Трѣбва човѣкъ да тѣпче на едно мѣсто, да не вижда какво става около него, какво иска живота и на кѣдѣ отива, за да поддържа подобни мухлясали възгледи, каквито многократно слушахме отъ тѣснашкия социалистически глашатая Лукановъ, „живо оплодиранъ“ отъ своитѣ още нищо не разбиращи момчета, които току що почватъ да заживѣватъ въ живота. Обществениятъ въпроси искатъ прѣди всичко житейска опитностъ, а отъ освѣтъ нея и силенъ умъ, който да може да ги прѣцени и схване. Съ шаблони, съ формули, съ крескане, съ хули не се рѣшаватъ. И колкото социалистическия глашатая да си надува дробовѣтъ и ни убѣждава, че заемътъ не е необходимъ, ние ще останемъ съ дълбокото си убѣждение не само че заемътъ необходимъ, но че и на глашатаятъ му липсва достатъчна сила да убѣди другитѣ, които отдавна сж го оставили на сжщото това мѣсто, на което тѣпче днесъ, съ своята тѣсногрудна и шаблонна идеология, която сме слушали прѣди години.

Референдумътъ.

Извлечение отъ протоколъ
№ 90

(На Плѣв. Град. Общ. съвѣтъ на извънредното му заседание на 18 декември 1909 год.) Надневенъ редъ е билъ поставенъ въпросъ за „Референдума“ Прѣвъ е взелъ думата пом. кмета Яко Ив. Мжстиновъ, който въ качеството си на докладчикъ по въпроса за „Референдума“ по проектируема петъ милионенъ заемъ докладва резултатитѣ отъ прѣвърката на постѣпилитѣ заявления за референдумъ, именно: постѣпили сж редовно, съобразно рѣшение на Общински Съвѣтъ, разгласено на гражданитѣ съ обявление № 9846 отъ 19 Октомври 1909 година всичко 4 (четири) заявления. Вънъ отъ тѣзи редовно постѣпили 4 заявления има постѣпили още 34 колективни заявления, прѣдставени отъ Социалъ Демократическата Партия и придружени съ писмо отъ Комитета на сжщата партия и др. 9 колективни заявления, получени по пощата на 21 Ноември т. г. — единъ денъ по-късно отъ обявления срокъ, или всичко 43 колективни заявления и 4 лични. Тѣй подаденитѣ за

явления фиксиратъ въ себе си всичко 609 подписа.

Тѣй подаденитѣ заявления, макаръ и не по установения отъ съвѣта редъ разгласенъ съ обявление № 9846, сж извънредно зацапани и подписитѣ не само че сж нечетливи, но сж слагани твърдѣ произволно и повечето съ моливъ. Още на прѣвъ погледъ личи еднообразието въ почерка на многото подписи, сложени на едно и сжщо заявление. А това отъ своя страна поражда съмнѣние, за че много отъ подписитѣ сж сложени отъ едно и сжщо лице. Вънъ отъ това, едно внушително число неграмотни избиратели — както е отбѣлзано въ избирателния списъкъ — сж подписани безъ да е посочено кой ги е подписалъ, други пъкъ като не грамотни сж подписани отъ трети лица, обаче, дали това е станало по тѣхно желание или не, отъ заявлениято нищо не може да се узнае. При това и самитѣ заявления сж зацапани, тѣй като на много мѣста сж правени зачертавания на имена, а нѣкои избиратели сж подписани неясно, а други сж подписали само собственото си име. Ето защо ние наредохме едно шателно прѣглеждане на всички заявления и сложени върху тѣхъ подписи, като свѣрряваме всички съ избирателния списъкъ. Съ това свѣрряване имаме за цѣль да установимъ първо, дали всички подписани граждани иматъ избирателно право и дали сж членове на нашата община, и второ, дали не е злоупотребявано при подписването на нѣкои граждани, тѣй като знайно е, че голѣма частъ отъ гражданитѣ сж не грамотни, а виждаме сложени тѣхнитѣ подписи на заявленията, та по този начинъ да можемъ да се доберемъ до истинския брой избиратели, които по собственна съвѣст и раздиране съ сложимъ подписитѣ си за референдумъ. За тая цѣль се конституира нуждната комисиия въ състави: Пом. кмета Яко Ив. Мжстиновъ, единъ Общ. съвѣтникъ и единъ членъ при Плѣв. Окръжна Постоянна Комисиия, която пристѣпи къмъ прѣвърката на всичкитѣ постѣпили заявления и констатира слѣдующето:

1) Отъ направената прѣвърка на прѣдставенитѣ заявления се указа, че нѣкои отъ подписавшитѣ се въ тѣхъ сж се подписали по два пѣлги; Тѣ сж 19 души.

За това има съставенъ съответенъ актъ.
2) Въ прѣдставенитѣ заявления има сложени подписи, които свѣрени съ избирателния списъкъ не фигуриратъ да сж избиратели, тѣ сж 146 души.

3) Отъ направената прѣвърка съ избирателния списъкъ се указа, че има много лица неграмотни, а въ заявленията сж се подписали саморѣчно!

Тѣ сж на брой 22.

Вънъ отъ това, ние трѣбваше да прѣвѣримъ дали всички, които сж подписани въ заявленията, сж се подписали сами, или сж подписани отъ други заинтересовани лица. За тази цѣль лицата, подписитѣ на които нѣбѣха намъ лично не познати, разпоредихме да бъдатъ повикани въ Общинското Управление и сами да признаятъ дали подписа е тѣхенъ. При тази прѣвърка ние се натъкнахме на единъ особенъ фактъ, който говори твърде злѣ за опозицията и нейното долнопробно партизанство. Тѣй напр., мнозина граждани, които идваха сами въ Управлението ни съобщаваха, че имъ било поднасяно за разписване заявление противъ проложбата на Общин. бранище „Дръвъ“, противъ изсичането на бранището „Комударя“, каквито работи ние никога не сме и помислювали. Други ни съобщаваха, че когато разписвали заявленията, разносвачитѣ ги увѣрявали да подписатъ противъ заемътъ, защото на човѣкъ ще се падне по 150 лв да плаща (!) Трети сж биле съзнателно заблуж-

даване, като им казвали, който е за заемът, нека подпише. Всичко това говори за моралната физиономия на нашите политически противници, които са готови да прибегнат до най-долни средства за борба.

Ето защо мнозина граждани тук при нас в Управлението сами си отеглиха подписа от заявленията, като ни заявиха, че те са били измамени при подписването. Отказаха се от подписа си 9 души.

От изложеното става ясно, г-да съвътници, че за да се доберем до действителния брой избиратели, които по собствена съвест и разбиране са сложили подписа си за референдум, трябва от същия брой 609 да извадим: 1) 20 подписи, които са сложени в заявленията по два пъти; 2) 21 подписи, които не можем да признаем за действителни, тъй като гражданите са неграмотни, а подписите им са сложени саморъчно (!), а явно е, че имаме работа с подписи сложени от други лица, обаче, не е посочено в присъствието на кои свидетели тези граждани са подписани като неграмотни; 3) 146 подписи на лица, които не фигурират в избирателния списък, а то ще рече, че те нямат избирателно право, или не са членове на нашата Община и 4) 9 подписи на лица, които доброволно са отеглили подписа си, тъй като са били въведени в заблуждение от заинтересовани лица при подписването. И тъй: 20 подписи два пъти записани; 21 „ на неграмотни; 146 „ на лица, които не фигурират в избирателния списък; 9 подписи доброволно отеглени;

Всичко: 196 подписи, които трябва да се спаднат от общата цифра 609. По този начин се добират до действителния брой избиратели, гласували за референдума, именно 413 души избиратели.

А в нашия избирателен списък от 1909 година фигурират 5329 души избиратели. Съгласно „закона за допитване на народа“ по Общински работи (чл. 3) за да стане референдум, трябва в продължение на един месец от разгласяване на взето решение 10 на сто от избирателите да дадат своето съгласие, в противен случай се смята, че мълчаливо се приема вземаното решение. Предишното на закона за разгласяването и срока на изпълнение, даже нещо повече направихме, ние чакахме да се измине не един месец, а целият месец и половина и дадохме най-широка гласност на нашето решение за сключаването на пет милиона заем. Според закона трябва да подадем 10 на сто от всичките избиратели, т. е. от 5329 души избиратели в града, за да стане референдум, трябва да подпишат заявления най-малко 532 души, а от това що ви изложих преди малко ясно, че за референдум са подписали заявления редовни само 413 души. Явно е, че референдума няма да стане поради листата на достатъчното число избиратели, що предвижда закона, които да го желаят. А това иде да ни покаже, че голямото множество от гражданите са солидаризирани с решението на Общинския съвет. Този факт иде да ни покаже, че и при

шаването на такъв важен въпрос Общинския съвет е бил въведен в интереса на Общината и Граждана. И тъй г-да съвътници, аз желая, че референдумът не трябва да стане, тъй като няма потребното количество избиратели, що предвижда закона, които да го желаят.

След доклад на пом. Кмета Яко Ив. Мистинов, взема думата съветник Тодор К. Червенков, който иска за мнение да стане референдум, макар, че няма нужното според законно число избиратели, които да го желаят; той бил подкрепен само от г-да съвътници: Кубрат Петров, Андрей Ц. Каргалски и Мустафа Абдулов. След него говори г-на Кмета Ангел Данев, който се противопостави на мнението на г-н Червенков, като изтъкна обстоятелството, че времето е твърде кратко, а на 15 февруарий се закрива камарата, през която трябва да мине и нашият заем. Намъ не остава време да обявяваме и правим референдум, въпреки туй, че добър би било да стане и референдум, че, на намъ предстои още много работа по заема, до като намерим банка, която да ни даде пари, до като мине през Министерството и Камарата, а времето е много късо. Ето защо аз мисля, че след обстоятелствата доклад, който ни даде г-н Кмета Мистинов и предвид обстоятелството, че много малко време остава до като се закриве Камарата, ние трябва да се обявим против референдума, още повече, че няма и потребното число според закона избиратели, които да го желаят.

Съвета, след като изслуша и обсъди изказаните от говорившите мотиви и обяснения, като взе предвид, че според искането на закона за допитване на народа по Общински работи, Общинският съвет е взел решение под № 69 от 23 Септември 1909 година за сключаване на 5000000 лева заем, че това решение на Общинското Управление е обявено на гражданите избиратели съобщение № 4846 от 19 октомври 1909 година, разгласено на всички го видни места из града, и отпечатано в местния вестник „Народен глас“, че за да се обяви референдум, съгласно избирателния списък от 1909 година, необходимо е да заявят 533 граждани избиратели, че до денят на обявяването на референдума — 28 Ноември 99 година са пожелали 4 заявления в Градската Община, носещи подписите само на 4 души избиратели, че освен тях пожелали са 34 колективни заявления от Социално-Демократическата партия (носещи подписите на 343 души, а освен тях на 23 ноември 1909 год. са пожелали чрез пощата 9 колективни заявления, всички с 609 подписи, но от така подадените заявления от гледна точка на закона за референдума имат сила и значение само четирите заявления на: Ив. Х. Рачев, Димитър Кариванов, Христо Ив. Бурджев и Райчо Евстатиев, че не и останалите; но при все това съвета за да даде възможност да се изкажат гражданите за или против тоя заем, приема за правилни и редовни всички заявления, а така ош и тия подадени на 23 ноември

1909 година, вън от срока 22 Ноември 1909 година, обаче всички взети така сложени подписи подлежат на проверка, съгласно чл. 3 от закона за допитване на народа по Общински работи, дали те са членове на Плев. Град. Община, и имайки право в разрешаване Общински въпроси. От щателната проверка по така подадените заявления съвета намира, че безусловно трябва да бъдат изключени: на 19 души, които са сложили подписите си по два пъти, на 146 души, които не фигурират в избирателния списък и без да изключваме неграмотните и отказавщите се от подписите си, то всичко на всичко съвета приема, че са подали заявления за референдум само 444 души, което число като се извади от изискуемото се число по избирателния списък не дава 10% от избирателите на гр. Плевен, вследствие на което,

РЪШИ:

Счита, че протоколните решения на съвета, под № 69 от 23 септември 1909 година, № 76 от 13 октомври с. г. са мълчаливо одобрени от Плевенските Граждани избиратели и желанието на подаващите заявления граждани за неоснователно, като не подкрепено с нужното число гласове.

Ревизията в клон на Б. Н. Банка.

Ревизията в клон на Б. Н. Б. се свърши още миналия месец. Нейните резултати не знаем и не бихме могли да узнаем, тъй като те не могат да бъдат публично достояние. Особено и важното в случая, което искаме да отблъжним е, че и при тая ревизия неможаха да останат незамисени демократите.

Една клеветническа кампания, състояща се от морално дискредитирани хора, презрени от всички честни граждани, по един недостойн начин вършиха доноси и разгласяваха, че няколко видни демократи били вършили непристойни сделки с Б. Н. Б. чрез съдействието на управителя на Банката г. Шопов, за няколко фалшиви полици и др. подобни измислици, каквито може да роди болното въображение на група мезерни същества. Как демократите замислени, пак демократите фалшификатори, пак те замислени в афери! Намъ е омръзнало да сдушаме подобни клюки ежедневно от цялата опозиционна преса. Ние, обаче, съжаляваме, че отгоръ са могли да дават внимание на подобни анонимни доноси, инспирирани от кандидати за бъдещи управители на банкови клонове и морално

паднали хора, които всячески се стараят да съят само клюки и мерзости.

Ако има някакви фалшификатори, има правосъдие, те ще отговорят там, но фалшификаторите не са извън съдбата на демократите, а и извън тая на стамболовщината, дълата на която цялото общество мнение у нас осъди, а в града ни правосъдието им даде заслуженото.

И тая клеветническа група, която страда от диария в устата, не ще придобие нищо, освен да опозори още повече себе. Дълата на демократите са чисти, те могат всякога да се контролират; а тия, които мислят по такъв начин да си служат за компрометирането на своите политически противници нека знаят, че те нямат пред себе си малолетни и наивни хлапаци, които да им повярват, а напротив, ще им дадат заслуженото.

И ония манияци, които в всяка жест на демократите търсят претъждания и фалшификации, нека имат смелостта и излъзат публично да посочат факти.

Но тая клика не оставя и уважаемия директор на банковия клон г. П. Х. Шопов: демократите действували заедно с Шопова?

Преди всичко г-н Шопов не е наш съпартизанин, обаче като директор на Б. Н. Б. е дал толкова много доказателства за своето безкористно служене и добросъвестно изпълнение на работата си, че ние се отказваме от да го защитаваме. Писмото на търговците, що печатим в настоящия брой достатъчно говори за него и неговата дейност, за да няма нужда да говорим повече. Способностите и дейността на г. Шопова познават най-добре търговците и занаятчиите.

Ако ли има някои кандидати за неговия пост и по този подл начин си служат за да го компрометират, то те са много мамат.

Връзките на г. Шопова с демократите са такива, каквито могат да бъдат на един такъв банков чиновник с една управляваща партия.

Клюките на тая клеветническа кампания ще си останат за сметки на авторите им, болните мозъци на които ежедневно раждат нови и все нови илюзии, до като всички разберат, че и самите автори са станали илюзии.

Оливър Мирбо

Есенни картини.

(прв одъ)

На пхтия.

Патникъ. Защо си потна в прахъ и защо плачеш?

Работникъ. Уви, ето вече три дена какъ пхтувамъ и не съмъ нищо ялъ . . . Азъ съмъ разбитъ!

Патникъ. Къдъ отивашъ?

Работникъ. Напхидъ, все напхидъ. Въ време на жътва азъ работихъ и пхехъ . . . Тогава бѣ тѣй добръ, черния хлѣбъ тѣй наситаше! . . . Сега снопахъ са прибрани, орането е свършено, гогмтитъ машини вършатъ житиите снопове, ячемика отиватъ се прибира въ хамбаритъ и . . . Риботнишкитъ трудъ е непотребенъ вече на господаря, затова той ми каза: „Върви къдѣто щешъ“ и — азъ тргнахъ . . . Азъ хлѣбнахъ на хиляди врати, никой не ми

се отвори . . . Нѣмаха вече работа за менъ . . . на и ти виждашъ, уви, че нивитъ са съсѣмъ празни! . . . Наскоро и послѣдния листъ на дърветата ще падне, свѣтътъ — хубавия и жестокъ, като жената, свѣтътъ ще забѣлѣе по земята и тогазъ горко ништитъ и безработнигъ работници! . . . Азъ нѣмамъ нито дрѣха да се покрѣя, нито огнище да се стопля, нито парче хлѣбъ за да уталожа глада си . . . Какво брѣхъ могатъ да направя, — да умра ли? . . .

Този сутринъ пхтувахъ съ единъ младъ чокой, който носѣше презъ рамо една голѣма чанта и тази чанта бѣ пълна съ жълтици. Чувствувайки, че чантата му доста тежеше, той ми каза:

— „Ти имашъ здрави мѣшци, паирамѣнѣтъ ти са привикнали да се опъватъ подъ незадържливитъ товари. На, носи това злато“. Примрѣлъ отъ гладъ и капналъ отъ умора азъ се спѣвахъ и

падахъ въколко пхтия. Младиятъ чокой ме риташе и викаше „ставай, хей, диване!“ Ние стигнахме до една рѣка, той се спрѣ на брѣга и то, тъкмо на това мѣсто, гдѣто водата бѣ най-мѣтна и рѣката най-дълбока.

— Иска ми се да се позабавлявамъ, каза той. Гледай жълтицитѣ, като ги хвърлямъ въ водата, какъ ще потъватъ.

Уви, ако наистина ще хвърлите жълтицитѣ въ рѣката, то ще ми дадете малко . . . Твърдѣ малко, защото азъ съмъ много гладенъ, много гладенъ! — извикахъ азъ.

Той ме заплю, почна да хвърля по мене камъни и послѣ, като насипа жълтици въ шепата си, ги фишна въ рѣката и то тъкмо на това мѣсто, гдѣто водата бѣ най-дълбока и най-мѣтна! . . .

Слѣдъ това той си трѣгна ухиленъ до уши. Който го срѣщаше изъ пхтия — богатъ и бѣденъ — му се покла-

наше твърдѣ низко . . . А менъ? Менъ щомъ ме зрѣвѣха, започвахъ да ме биятъ, като ме почвахъ съ сопитѣ или вилитѣ си . . . На, гледай, цѣлото ми тѣло е на синявици.

Патникъ. Сега какво мислишъ да правишъ?

Работникъ. Още ще вървя, още ще тропамъ по вратитѣ на богатитѣ . . .

Патникъ. Ами ако тине отворятъ.

Работникъ. Ще си изправи на главнитѣ пхтия и ще проса милостъ отъ бѣднитѣ.

Патникъ. Ами ако и тѣ нищо не дадатъ?

Работникъ. Тогази ще присрѣщамъ и ще убивамъ!

Патникъ. Но Господъ заирѣщава убийствата.

Работникъ. А законитѣ, обществентѣ закони искатъ това, защото . . . азъ искамъ да живѣя . . .

Патникъ. Господъ да те пази!

Процестът на Плевенската градско-общинска библиотека.

V.

По постройката на зданието

За да може настоятелството да бъде по свободно въ дѣйствиата си, извършва се слѣдното. Написва се единъ новъ Уставъ на Д-тво „Обгласно“, въ който по важни нововвѣдения сж тѣзи: засѣданията на Д-то сж закони, ако присъствуватъ $\frac{1}{3}$ отъ членоветъ (чл. 20) и главно новия членъ 19: *За посрѣщане на нуждитъ си д-твото по рѣшението на настоятелитѣ може да прави заемъ подъ поръчителство или ипотекиране на недвижими тѣси имоти.* На края Устава гласи: „Този уставъ е приетъ отъ дружественитѣ членове въ засѣданието на 25 септември 1894 г.“. Подобно засѣдание не е ставало и този новъ Уставъ не е минавалъ прѣзъ какво да е събрание на дружественитѣ членове. Той е билъ подписанъ отъ прѣседателя и съ писмо отъ 11 окт. 1894 г. надписано отъ сжщия и секр. Ст. Д. Коларовъ, е билъ изпратенъ на Общински свѣтъ да го утвърди. Свѣтътъ съ протоколъ № 121 отъ 26 окт. 94 г. е утвърдилъ Устава. Прѣписъ отъ този протоколъ заедно съ Устава е билъ изпратенъ на Окр. Управителъ — той ги изпратилъ въ М-твото и най-сетѣвъ Устава се връща съ бѣлѣжки: Утвърждавамъ. — Фердинандъ“; (височайши указъ № 27 отъ 19 февруари 1895 г.) По този начинъ настоятелството добива право вече по устава да залага зданието.

А. Б. Н. Банка е била тѣй услужлива, щото още на 2 декември 1894 г. е отпуснала ипотечната сумъ 73,000, а чисти пари 66,426 л. 80 ст. зл. тѣй като: лихва за една година е одержано 5840 л. комисиона 10% върху 73,000 броеви на банката(?) — 730 л. и разноси 320. Прибавено е ажното 40% тѣй че чисти пари сж взети въ сѣбѣ 69,083 л. 85 ст.

Отъ „Кисовата книга на д-твото по постройката на зданието“ се вижда, че тѣзи пари сж биле разходвани както слѣдва:

- 1) 3 дек. 1894 разноси за ипотека . 476.35 лв.
- 2) 5 дек. 1894 на А. Хорачекъ за прозорци на покрива 1696. лв.
- 3) 5 дек. 1894 на Н. Войниковъ за изразходвани спор. 11 разписки отъ Л. П. Петровъ за сѣт. му. 232. лв.
- 4) 5 дек. 1894 разноси за денеши . 230 лв.
- 5) 25 дек. 1894 „Българя“ за застраховка до 95 год. 150 лв.
- 6) 31 дек. 1894 на др. „Напрѣдъкъ“ платихме по 11 полици 61,000 лв. + 50% ажно всичко 64,050 лв.
- 7) 31 дек. 1894 За уравнение има у Г-нъ Петровъ . . . 2,379.98

всичко . . 69,083 л. 85 ст.

И така дългътъ къмъ „Напрѣдъкъ“ се е изплатилъ напълно и съ това сж биле освободени гарантитѣ. Обаче д-твото сега дължи 73,000 лева на Б. Н. Б. безъ да е намалило съ стотинка дългътъ си къмъ прѣдприемача Войниковъ.

Що се отнася до наличността 2,379 л. 98 ст., тѣй до сега не сж постигнали на приходъ въ д-вената класа. Нѣколко години наредъ е била водена прѣписка за тази сума, обаче прѣдсед. Л. Петровъ е твърдилъ, че сумата е у касиера П. Шоповъ, а този послѣдния е твърдилъ, че ти, както се вижда отъ кисовата книга, е у Л. Петровъ.

До края на 1895 г. настоятелството не се е занимавало съ въпроса отъ

къдѣ ще се зематъ пари да се плаща дълга къмъ Б. Н. Банка и къмъ прѣдприемача. Нито единъ протоколъ за това нѣма. *Нито едно дружествено събрание не е свиквано отъ 1 мартъ 1893 г. до 3 септ. 1895 г.*

Получихме слѣдното писмо:

До Господина Редактора на в. „Народенъ гласъ“ Плевенъ.

Уважаемый Г-нъ Редакторе, Известно Ви е, че при Троянския Държавенъ Санаториумъ съществува благотворително д-во „Състрадание“, цѣльта на което е да подпомага всѣки нуждающъ се туберкулозенъ. — За да бъде помощта на бѣдноболнитѣ по-ефикасна, още прѣзъ м. ноември 1909 год. въ управ. свѣтъ на д-вото се роди мисълта да построи единъ дружественъ Санаториумъ. На 31 и декември 1909 г. общото дружествено събрание рѣши да образува фондъ за горната цѣль, който да носи името: „Фондъ Народенъ Санаториумъ“. За начало на тоя фондъ д-вото гласува отъ своята наличност сумата 1,000 лв. — хиляда и петстотинъ лева.

Като имаме прѣдъ видъ, че туберкулозата е най-разпространената болестъ въ България и че успѣшната борба противъ този човѣшки бичъ е възможна само съ усилието на цѣлото мисляще общество; като сме увѣрени при това, че Вие дълбоко съчувствувате на тази високохуманна идея, ние Ви позволяваме да Ви помогимъ да откриете прѣзъ уважаемия в „Народенъ Гласъ“ една общенародна подписка за усилянето на „Фонда Народенъ Санаториумъ“.

Приемете, уважаемый Господинъ Редакторе увѣренията въ отличната ни къмъ Васъ почитъ.

Подпрѣдседателъ: П. Бояджиевъ.
Секретаръ: М. Ив. Поповъ.

Редакцията съ готовность възприема високо-хуманната молба на благотворителното д-во „Състрадание“ и открива подписка за „Фондъ Народенъ Санаториумъ“. Сумитъ на спомоществователитѣ ще се приема при г. К. Т. Мотавчиевъ, и ще се отбѣлѣзватъ въ вѣстника ни.

Смѣемъ да вѣрваме, че въ случая Плевенци ще покажатъ своята благотворителность повече отъ всѣки другъ пжтъ.

ХРОНИКА

Въ редакцията ни е постъпило едно пространно писмо, приписано отъ нѣколцина познати намъ видни съграждани тѣрговци и занаятчии, които ни молятъ да помѣстимъ сжщото въ единъ отъ първитѣ броеве на вѣстника ни. По липса на мѣсто ние не можемъ за сега да изпълнимъ умѣстното желание на нашитѣ добри съграждани, като най-учтиво ги молимъ да ни извинятъ за това. Тѣй като писмото се касае за чисто мѣсни работи отъ интересъ не само за тѣрговцитѣ и занаятчии, а и за всѣки почти плевенци, ние обѣщаваме да се повърнемъ въ слѣдующия брой по обстойно върху пространното писмо, като изкажемъ и нашето мнѣние. За сега констатираме отрадния фактъ, че Плевен. тѣрговци и занаятчии тѣй категорично че застъпватъ за своята права кауза и откровено заявяватъ своето отвържение отъ оная отврати-

тела клякарска тройца, както се изразяватъ г. г. тѣрговцитѣ въ своето писмо, едни морални нули, съ подobaющитѣ имъ се прозвища, нѣколцина познати адвокатски креатури, които сж инсинуирали една ужасна и отвратителна кампания срѣщу уважавания отъ гражданитѣ нашъ обиченъ съгражданинъ — г. П. Х. Шоповъ — директоръ на тукашния банковъ клонъ.

Ние ще прѣдадемъ само прѣдпослѣднитѣ пасажии на въпросното писмо, което гласи:

„Ние се червимъ да слушаеме само, а камо ли да дадемъ внимание на мерскитѣ и подли инсинуации на тия магии и мошеници, които съ едно нечувано нахалство самодоволно отпращатъ ржѣ хвалейки се че били успѣли да подлѣятъ вода къдѣто трѣбва съ свойтѣ ачонимни доноси и скроени словесни шашарми, къмъ умразения тѣмъ а отъ всѣчки нася и всѣчки честни Плевенски граждани искрено почитанъ и уважаванъ съгражданинъ и директоръ на Банковия клонъ — г. П. Х. Шоповъ. Нека знае тая призрачна клика, че Плевн. тѣрговци и занаятчии безъ разлика като единъ човѣкъ ще се силотятъ и направятъ потребното, за да се разбере отъ къдѣто тѣбѣва, че врѣмето на аферитѣ и скроенитѣ машинации отлетѣ, че Плевенци сж готови да покажатъ колко сжлѣе и за тѣхъ човѣка съ рѣдката ларба, природна вѣжливостъ и добродушна благосклонность, оня любезентъ, привѣтливъ другаръ и свѣтъникъ директоръ отъ чиито ласкази, но естествено вѣжливо обноси е останалъ обаянъ всѣки, който е ималъ единъ нжтъ само работа съ него. Нима е тайна за насъ Плевенскитѣ тѣрговци и занаятчии, че благодарение на Шопова мнѣния, ако не бѣднѣ, то все таки съ скромни сръдства, но съ добри морални качества наши съграждани се въздигнаха и стѣпиха на свои крака съ самостоятелно прѣблигание. Защото Шоповъ не е директоръ бюрократъ, а е практикъ човѣкъ съ солидно научно познание и широко познание какго на хората, тѣй и на условията на живота; той винаги се е интересувалъ за вървежа на нашитѣ работи и винаги ни е бивалъ на помощъ съ своитѣ свѣти, отъ които всѣки се е ползувалъ.

Благодарение на неговата тѣрговска опитность и банкерска похватность прѣдвизвайки правило и справедливо прѣдстоящата перспектива на неладчното бжлаше, той безъ рискъ за Банковитѣ интереси, е правилъ възможното за да не създаде съ крути нѣкои мѣроприятия условия да се увеличи и така сжществуващата отколъ економическа криза въ пияцата ни.

Да, нему има да благодарятъ трудолюбивитѣ и честни граждани — цѣлото тѣрговско и занаятчийско сѣсловие, че въ нашия градъ не сж станали ония нежелателни неестествености, съ които се отличаватъ много отъ равнитѣ на града ни тѣрговски пияци. Заедно съ нашата дълбока признателность, която молимъ Ви да изразите, чрезъ вѣстника Ви къмъ отличния ни съгражданинъ г. Шоповъ, незабвения Банковъ директоръ, прѣдайте нашитѣ прѣзрѣния на разни Желѣзаровци, Табаковци и тѣхнитѣ малобройни скудоуми сподвижници изъ засада. Кой не знае, за сжжаление, заслѣнения прѣдставителъ на сталбоювицината моника Табакови на челото на когото личи пятното на прѣзрѣно сждението отъ правосъдието и общественото мнѣние насидникъ на обществени правдини, похитителъ на обществени богатства, на безмилостенъ и безполезенъ обирачъ на члети сираци и вдовици. За г. Желѣзаровъ не заслужава да се говори; за човѣкъ, който съ мошеничество се бѣ нажилъ съ неприпадающитѣ му се нему заслуги, но на врѣме съ прѣзрѣние бѣ оплътъ отъ ония скромни народни труженици, гордостта на България — нашитѣ мили поборници, чиято честъ бѣ успѣлъ съ пашинации да поругае. Чудно ни е едно, какъ Банката на такъвъ публично оскандальнъ човѣкъ довърва още да прѣдставлява интереситѣ и спрямо бѣднитѣ земеделѣлци, длѣжници на нѣкогашното д-во „Нива“, като сж оставили, види се, да биватъ сѣвършено сисипани отъ мнимия пазителъ на Банковитѣ интереси.

Отъ проф. Погодинъ, който бѣ прѣдприелъ не отдавна научна екскурзия изъ Бѣлг. и посѣти нашия градъ съ своитѣ ученици г. градския кметъ е получилъ слѣдното писмо въ което изказватъ своята благодарность за добрия приемъ:

Екскурзиянтитѣ начело съ проф. А. Л. Погодинъ, събрани заедно и прѣживѣвайки още единъ пжтъ впечатленията, изнесени отъ посѣщението на града Плевенъ и неговитѣ околности, дѣто има толкозъ много пометници, сжлѣпи за нашето сѣрце. — Молимъ много уважаемия г. Кметъ, прѣдайте нашия братски поздравъ и искрена благодарность за радушното гостопримство, което ни се направи въ града Плевенъ.

Проф. Дръ Л. Погодинъ. Слѣдватъ по-долу подписитѣ на останалитѣ 13 души екскурзианти.

Новитѣ банковъ разпореждания, що сж въ сила при жвѣстния клонъ на Б. Н. Б. отъ 1 т. м., сж извънредно строги, стѣснителни и дори пагубни за напрѣдка на поминѣка и тѣрговията въ града ни. Онѣзи малки отстъпки, възможни въ рамкитѣ на закона, които г-нъ Шоповъ правѣше на г. г. тѣрговцитѣ и занаятчийтѣ, ги вече нѣма. Г-нъ Шоповъ схващаше добръ отколъ настѣжната криза въ пияцата и се съобразяваше съ нея; обаче днесъ това е вече невъзможно. Новитѣ банковъ наредби относительно досегашнитѣ отношения на г. г. тѣрговцитѣ къмъ Б. Н. Б. и отпускан. отъ нея кред. сж убийствени за поминѣка; тѣ могатъ да докаратъ въ близко врѣме пропадането на много честни и персонни тѣрговци, особено сега въ способна тѣзи остра и продължителна економическа и поминѣчна криза въ еграната ни.

Желателно е при прилагането на банковитѣ разпореждания и закони нашия добръ съгражданинъ и директоръ на Банковия клонъ г. П. Х. Шоповъ да бжде по-отстъпчивъ, като прави възможнитѣ облекчения на г. г. тѣрговцитѣ и занаятчийтѣ, та да не бждемъ зрители на нежелателни отъ никого фалитѣ.

Изъ Землѣдѣлската Банка.

Тѣга ще ви навѣе ако отправитѣ погледа си къмъ несретното ни здание, служащо за помѣщение на тукашния землед. банковъ клонъ; но още по-гольма тѣга ви навѣва, ако се взрете въ вжтрѣшния му редъ — тамъ клиентитѣ сж по-малко отъ просбописцитѣ и ходатаитѣ, волѣдствие на което невѣжествената клиентела е подхвърлена на най-грозна експлоатация отъ безсѣвѣстнитѣ посрѣдници. Разправятъ ни, че замѣстника на началника въ рѣчения клонъ Кланковъ се държалъ много некоректно, даже прѣдизвикателно и грубо спрѣмо книговодителитѣ и по-нисшия персоналъ, разправятъ ни за сжщия много некрасиви работи, които за сега прѣмълчаваме съ надежда, че централата ще направи потребното отъ своя страна.

Ако не бждемъ чути ще се повърнемъ.

Оплакватъ ни се нѣколцина граждани отъ незаконитѣ дѣйствиа и взимания на незаконния платки на I сжт. прѣставъ М. Хр. Мирковъ. Тѣй, прѣди два дни е станалъ слѣдния случай: на единъ крупенъ тѣрговецъ, който разполага съ голѣми капиталы и работи повече отъ 20 год. въ града ни, безъ да му праща призовка за доброволно изплащане, както това прѣдвизжда закона, за едно нищожно взимане отъ стотина лева, безъ и самия тѣрговецъ да знае за това взимане, отива направо че му секвестрира имотитѣ и запечатва богатствата, И този общественъ служителъ, вѣроятно,

нѣма хабери отъ какво нѣщо е кренадитѣ на единъ търговецъ, особено такъвъ като този почетенъ и заможенъ търговецъ. Обръщаме вниманието на неговото началство за сега.

Прѣди нѣколко дни имаме случай да отидемъ по работа въ кабинета на Държавния адвокатъ, който се помещава въ старото и негодно здание до Окр. Управление, бивше помещението на бирничеството. Това не е кабинетъ, а една едва не паднала слушена колиба, неотговаряща на никакви хигиенични изисквания. Чудно ни е, какъ още се търпи това положение.

Прѣди нѣколко дни се разпространяваше изъ града едно отворено писмо до г-на Хр. Чакаловъ, управител на Б. Н. Банка въ София отъ Ахм. Мехм. Ефендиевъ отъ гр. Плевенъ, авторътъ на което е извѣстния и познатия добръ не само въ града, но и вънъ отъ града достоенъ прѣдставител на умразната и ненавиздена отъ всички стамболовщина Т. Табаковъ. Заслѣнениятъ стамболовистъ, който не прѣди много врѣме, когато бѣ на власт се бѣше всецѣло озвѣрилъ, е излялъ въ това писмо всичката си партизанска злоба срѣщу способния и честенъ управител на Б. Н. Б. г-нъ Чакаловъ. Съ това писмо авторътъ не иде да хвърли свѣтлина върху продажбата на бранището „Комудара“, а просто да наруша по еднѣ хамадски начинъ умразнитѣ нему хора. И този човѣкъ, който като властникъ иметъ крие въ себе си само позоръ и прѣстѣпления, има нахалността и дебелочието да приказва за правдини и моралъ. Важното е слѣдното: Табаковъ е нѣкакъвъ си пълномощникъ на х. Айше Садики х. Юмеръ Бекова. Въ качеството си на такъвъ, разправяха ни видни и честни граждани, той е признавалъ самъ прѣдъ тѣхъ, че на врѣмето си като пълномощникъ е извършилъ недобростѣстно своя дългъ. И този човѣкъ има сега тепиговолука да плаче и вика за дългъ, право и моралъ! Тежко и горко на наслѣдникитѣ на х. Айше С. х. Юмеръ Бекова, които сж довършили своитѣ сѣдбини въ негови рацѣ.

По случай празникитѣ г. Окр. Управителъ Цв. Таслаковъ вмѣсто да купи подарѣци и картички за да подари минанитѣ и приятелитѣ си е подарилъ 10 лв. за бѣднитѣ въ гр. Троянъ, 10 лв. за ученичката трапезария въ града ни и 10 лв. на Троянското читалище.

Нашия добръ съгражданинъ лѣкаръ д-ръ Хайдудовъ е назначенъ за сѣраженъ лѣкаръ. Нашитѣ сърдечни поздравления.

Единъ отъ старитѣ съпартизани на народнящината, членъ на народняшкото бюро въ града, живущъ въ VIII кв., е заловенъ че краде пешкири отъ хотедъ „Дунавъ“, притежание Н. Б. Лачовъ, сжщо народнякъ.

Общ. Съвѣтъ е избралъ комисия въ съставъ: окр. ул-ль Цв. Таслаковъ, кмета А. Дановъ, пом. кмета Яко Ив. Мажтиновъ и съвѣтницитѣ Т. Дачевъ и Асѣнъ Милчевъ (сжщеврѣмено и депутатъ), която да влезе въ прѣговори съ банцитѣ за сключването на 5-миллионния общински заемъ.

Обръщаме вниманието на читателитѣ ни и гражданиитѣ да прочетатъ извлѣчението отъ протокола на Общинския Съвѣтъ по

въпроса за рефдрендума. Нека го прочетатъ добръ и всички ония нещастни рицари на фразата, които си продаха гърлото да говорятъ, че Общинския Съвѣтъ билъ се отнесълъ недобростѣстно къмъ подаденитѣ заявления за референдумъ. Дѣлата на Общинския Съвѣтъ сж открити, протоколътъ може всѣки гражданинъ да го прочете самъ. Нека го прочетатъ и нещастнитѣ митингаджии, които ще разбератъ, че сж протестирали на хала, че сж биле въведени въ заблуждение съзнателно отъ своя ораторъ.

По случай новата година градътъ бѣше наводненъ отъ благородни просеци. Слугитѣ при различнитѣ държавни учреждения, пощенскитѣ раздавачи, хамалитѣ и слугитѣ на гарата и др. бѣха се втурнали изъ града да чистятъ новата година на г. г. търговцитѣ. Обръщаме вниманието на тѣхното началство, защото мнѣзина търговци ни се оплакаха по тоя случай.

Получи се въ редакцията ни книгата: „Половия животъ на дѣтето“ отъ Д-ръ Албертъ Мольтъ, прѣводъ на Д-ръ И. Траненъ и Ст. Ц. Баржмовъ, страници 288 Цѣна 4 лева.

Прѣди нѣколко дни, познатия на всички плевенци свещ. Кръстю Поповъ, които не изпуска никога случая да държи разпалени ръчи за морализиране на обществото, е говорилъ въ църквата „Св. Николай“ противъ министеръ Мутановъ, който билъ се солидаризиралъ съ уч-тѣ които искатъ изхвърлянето на Законъ Божи изъ програмата на основното Училище. И този пътъ п. Кръстю си е съчинилъ басня, която развилъ прѣдъ публиката въ църква, само че нѣмало кой да го разбере и послуша.

Тѣзи дни пристига въ града ни „Съврѣменъ театръ“ подъ управлението на Матей Икономовъ. Ще прѣстои въ града ни нѣколко дни и ще прѣдстави нѣкои пиеси отъ репертуара си. Г. Икономовъ всѣкога е ималъ успѣхъ въ града ни, вѣрваме че и този пътъ ще му окажатъ Плевенци добъръ приемъ.

Поради листа на мѣсто въ настоящия брой не помѣстваме нищо за грабежитѣ и прѣстѣпнитѣ дѣйствиия на хайдущката банда която е успѣла нашата полиция да залови. Подробно ще се повърнемъ въ идния брой.

Изпратенитѣ ни статии за дѣйността на др. во „Съгласие“ и прѣдстоящото годишно събрание оставатъ за идния брой.

Помощи за бѣднитѣ

Ст. Стаменовъ 10 лв; Дирековъ и Каралски 10 лева; Косто Смоляновъ 6 лева; Михалъ Данковъ 5 лева; Банко Ивановъ 2 лв; Цони Бръшляновъ 1 лв; Никола Щирковъ 10 лв; В. Тормановъ 20 лв; Генчо Бойчиновъ 5 лв; Полковникъ Киряковъ 5 лв; Францъ Хорачекъ 10 лв; Мустафа Кастраляковъ 5 лв; Ибншъ Кастраляковъ 5 лв; Д-ръ Смоляновъ 10 лв; Генералъ Христовъ 10 лв; Офицеритѣ отъ I бригада 11 лв; Ангелъ Дановъ 10 лв; Христо Ташковъ

5 лв; Командира на 4 пѣв. полкъ 12 лв; Плевен. команд. управл. 11 лв; Цвѣтко Таслаковъ 10 лв; Свещеникъ Антоанъ Поповъ 3 лв; Полковникъ Хаджиевъ 5 лв; Санитар. Подполковникъ Транинъ 2 лв. Подполк. Балеви 2 лв. Маноръ Лефтеровъ 2 лв; Леонидъ Зографъ 50 ст; Иванъ Вацовъ 1 лв; Хараламби Балабановъ 2 лв; Иванъ Савовъ 1-50 Яко М. Луно 1 лв; Иванъ Етрополски 1 лв; Горанъ П. Братовъ 20 ст; Тинко Продановъ 40 ст; Ценко Цвѣтковъ 20 ст; Иванъ Христовъ 20 ст. Пашо Стояновъ 1 л. Янчо Николовъ 50 ст; Коста Н. Пановъ 50 ст; П. Пановъ 50 ст; Н. Б. Търновски 50 ст; Тачо Димитровъ 1-50 Илия Яневъ 20 ст. Ибрахимъ Мехмедовъ 10 ст. Гето Деневъ 2 лв; Пачо Ивановъ 40 ст. А. Найденовъ 30 ст; Хр. Пеневъ 20 Нетко Карапушки 40 ст; Л. Дандуловъ 50 ст, Ив. Танасовъ 50 ст. Анастасъ Савиновъ 3 лв., Цв. Д. Влаховъ 1 лв., Али Реджебовъ 50 лв. Асѣнъ В. Маждраковъ 2 лв. Исакъ Леви 2 лв., Тачо Хиновъ 1 лв., Ангелъ Мариновъ 2 лв. Д. Шапкаровъ 1 лв., Тодоръ Бърдаровъ 2 лв., Аранъ Дикранианъ 1 лв., С. Г. Сапуниджиевъ 50 ст., М. Л. Кайнъ 50 ст., Ахмедъ Ибраимовъ 40 ст., Атанасъ Банковъ 2 лв; Дачевъ & Бойчиновъ 5 лв; Асѣнъ Христовъ 3 лв., Менахемъ Ирохамовъ 10 лв., Хурси Сидова 2 лв., Д. Гуговъ 2 лв., Миркушъ Сидъ 2 лв., Дочо А. Мръвковъ 50 ст., Стаю Коневъ 50 ст., Никола Х. Василевъ 1 лв., Спасъ П. Кожухаровъ 40 ст., Балканска Банка 5 лв., Жанета Москонова 2 лв., С. Кантаржиевъ 2 лв., Георги Циговъ 1 лв., Иосифъ Шаломъ 1 лв., М. Апостоловъ 1 лв., Б. Калчевъ & Качармазовъ 2 лв., Антонъ Петковъ 2 лв., Д. Яневъ 20 ст., Юрд. Геневъ 20 Атанасъ П. Хинчовъ 1 лв., Иото Търничковъ 1 лв., Нанко Шкодраковъ 1 лв., Иванъ П. Бонджовъ 40 Пачо Н. Джовъ 50 ст., Георги Ивановъ 50 ст., Стояновъ & Константиновъ 20 лв., Косто Кртковъ 1 лв., Александръ П. Поковъ 50 ст., Османъ Абдуловъ 50 ст., Тодоръ Петровъ 50 ст., Василъ Бояджиевъ 2 лв., Стояновъ Славчовъ 2 лв., Христо Денечевъ 50 ст., Никола Коцевъ 1 лв., Петко Линковъ 20 ст., Мустафа Исиновъ 50 ст., Стефанъ Бойчиновъ 1 лв., Ставри Д. Тишевъ 50 ст., Минко Д. Калдревсон 50 ст., Иванъ Тържмановъ 1 лв., Александръ П. Гачевъ 50 ст., Тодоровъ Вълчолъ 50 ст., Христо Д. Буровски 1 лв., Д. Д. Пешевъ & Найденовъ 1 лв., Наумъ К. Памяховъ 1 лв., Тодоръ Върбенковъ 2 лв., С. Ивановъ 50 ст., Симо Анастасовъ 2 лв., Михалъ Памяховъ 2 лв., А. Кръстовъ 1 лв., Стояновъ Тодоровъ 1 лв., М. С. Бешовишки 1-50 лв., Минчо Славчовъ 2 лв., Кръсто Ив. Джонишки 2 лв., Пашо Т. Бърдаровъ 5 лв., Евстатия Славовски 2 лв., Т. Ничевъ 3 лв., Д. Гаитанджиевъ 1 лв., Крумъ Т. Хинковъ 3 лв., Димо Миховъ 1 лв., Стояновъ Христовъ 2 лв., Иванъ Миндиликовъ 2 лв., Димитър Милуевъ 1 лв., Илия Цалковъ 1 лв., Цѣчи Хр. Велчовъ 1-50 лв., Стояновъ Ивановъ 50 ст., Юрданъ Найденовъ 1 лв., Петръ Кировъ 50 ст., Никола Н. Коларовъ 50 Александръ Горановъ 1 лв., Я. Койнъ 1 лв. Кръстю Коланджиевъ 5 лв., Георги Коновъ 50 ст., Менахемъ Луно 60 ст., Цвѣтанъ Раковъ 1 лв., Тихоловъ & Врабевски 2 лв., Пар. Ил. Стаменовъ 1 лв., Ат. Христовъ 1 лв., Радионъ Каракашевъ 80 ст., Константиновъ, Балабановъ 2 лв. Цони Ив. Влаховъ Иванъ Младеновъ 50 ст., Аспар. Ив. Влаховъ 1 лв., Петръ Цокъвъ 1 лв., Косто Мутавачиевъ 1 лв., Ан. Юр. Табаковъ 1 лв., Христо Баравасиловъ 10 лв., Никифоръ Поповъ 10 лв., Георги Георгиевъ 2 лв., Косто Лазаровъ 3 лв., Ценко Дановъ 2 лв.,

СПИСЪКЪ

На г. г. гражданиитѣ, които сж пожертвували прѣдмети за бѣднитѣ за прѣзъ Колединитѣ празници.

Юрданъ Червенковъ 2 момий; Цвѣтанъ Хиновъ 1 чифтъ папуца; Моисей Езра 3 чивта чорапи; Хр. Д. Дабнишки 8 метра бархитъ; Ангелъ Ангеловъ 1 калпакъ; Панко Дуновъ 2, калпачета; Х. Бокменъ 4 кутий бѣя за обуца; Стойко Брилянтовъ 1 панталони детски; Яко Цемахъ 1 фланела; Н. Никовъ 2 1/2 м. басма; Ив. П. Начовъ 3 калпачета; Топкаровъ 2 чифта дѣтски панталони; Ив. Кърпачевъ 44 метра бархитъ; М. Ю. Леви платъ за една блуза; Ангелъ Марчевъ 20 метра бархитъ; Хр. Сжботниковъ 12-60 метра бархитъ; Т. Василевъ 1 детска шапка; Захарий Т. Бижарски 1 детски обувки; Ат. Т. Хинчевъ 1 фурашка; Ив. Симеоновъ 1 калпаче; Ан. П. Чомаковъ 1 желетка; П. Т. Маргаритовъ 10 метра бархитъ; П. Петровъ 1 чифтъ обуца; Ив. С. Генчевъ 3 шалчета; Ст. Батакиевъ 2 чифта обувки; Илия Гайдаровъ 8 папучки елечета; С. Василевъ 1 чифтъ обушки; Петръ Симеоновъ 1 чифтъ обушки; Илия Д. Коларовъ 1 чифтъ чиници; М. А. леви 1 риза 1 фланела; И. Коенъ 1 гащи; Георги Драндаровъ 1 калпаче; Б. С. Фициъ 1 чифтъ чорапи; Леви Самоинъ 1 парче платъ; В. Найденовъ 1 калпаче; Василевъ Априловъ 1 шапче; Братя Харабицианъ 4 кили орисъ; Ст. А. Лесидренски 3 ч. папуца; Кръстю Стояновъ 1 палте; Братя Пачеви 1 чехли; Георги Долгеровъ 1 чифтъ детски чиници; К. Я. Шекерджиевъ 1 парче платъ; Димитър Константиновъ шалче; Братя Георгиевъ 1 цѣли чиници; Дъ р в а .

Стефанъ Мутафовъ 2 куб. дърва; Зарко Любеновъ 1/2 кубикъ дърв; Стояновъ Костантиновъ 2 куб. дърва; Братя Банковски 1/2 куб. дърва; Никола Хиновъ 1/2 куб. дърва; Петръ Геневъ 1/2 куб. дърва; всичко 6 м. дърва

(1 палто
Никола Славчовъ 1 катъ дѣтски дрехи
2 чивта панталони.

Обявления.

Плѣв. Град. Общ. Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 141

Плевенъ, 9 януарий 1910 год.

Плевенското Градско Общинско Управление обявява на интересуещитѣ се, че въ канцеларията му на 20 януарий т. год. отъ 3 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе на ново пувличенъ търгъ по явна конкуренция за отдаване на наемателъ доставката на разни бакалски стоки нуждни на Общин. Управление, училищата и пожарната команда за прѣзъ 1910 година.

Приблизителната стойностъ на прѣдприятието възлиза на около 10000 лева. Залогъ се иска по 50% върху горната сума.

Желающитѣ да взематъ участие въ търгътъ да се съобразятъ точно съ чл. чл. 11, 12, 21 и 49 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия и др. по търговата прѣписка книжа могатъ да се прѣгледватъ вѣски присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на сметството.

Кметъ: А. Дановъ.
Секретаръ: Хр. Ив. Кинчевъ.

печатница Караивановъ & Влаховъ Плевенъ.